

Alelie Coronelová-Camitanová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral na Filipínach.

Dave počul, ako jeho mama zaklopala na dvere jeho izby. Bol čas vstávať. Vykotúľal sa z postele a umyl si tvár. Potom prišiel za mamou, otcom a súrodencami do predsiene.

„Dobré ráno,“ povedala mama. Dave sa ospalivo usmial. Rodina pokľakla a otec sa pomodlil, aby tak začali svoj deň.

„Dnes ráno sa chcem podeliť o skvelý verš,“ povedala mama. Otvorila svoju Knihu Mormonovu. „Je to Moroni 7:45. ‚A pravá láska je trpezlivá a je dobrotivá.‘“

Dave premýšľal nad týmto veršom, keď sa pripravoval do školy. Predtým, ako odišiel z domu, sa pomodlil. „Prosím, pomôž mi, aby som bol dnes láskavý,“ povedal v modlitbe.

V triede bol Dave šťastný, keď pracoval na svojich

zadaniach. Pozorne počúval, keď im dala pani učiteľka Frida zopár nových slov, ktoré sa mali naučiť hláskovať.

Čoskoro nastal čas obeda. Dave si kúpil karamelizované sladké zemiaky a chladený džús. Sadol si k svojim kamarátom a začal sa s nimi rozprávať.

Onedlho nato počul deti pri vedľajšom stole. Dvaja chlapci sa posmievali novšiemu chlapcovi menom Jose. Jose bol na svoj vek malý, ale bol k druhým milý a v triede usilovne pracoval. Tí dvaja chlapci mali obed, ale Jose žiadny nemal.

„Prečo si taký malý? Nemáte doma jedlo?“ spýtal sa Antonio.

Dave sa otočil ku chlapcom práve vo chvíli, keď Joaquin zobral Joseho tašku a hodil ju Antoniov. Jose sa rozbehol za Antoniom, aby získal svoje veci späť.

„Prosím fa, daj mi moju tašku,“ povedal Jose.

No Antonio a Joaquin ho nepočúvali. „Tvoja taška je veľmi stará a škaredá!“ povedal Joaquin.

Dave počul všetky tieto nepekné slová, ale bol nervózny z

LÁSKAVOSŤ V ČASE OBEDA

Budú si robiť tí druhí chlapci srandu aj z neho?

toho, že by mal Josemu pomôcť.

Čo by si ostatné deti pomysleli?

Budú si robiť Joaquin a Antonio srandu aj z neho?

Potom si spomenul na verš, ktorý im mama ráno prečítala. Pravá láska je dobrotivá. Ježiš Kristus by chcel, aby bol láskavý. Urobiť to bolo správne.

Dave sa postavil oproti tým chlapcom. „Prestaňte sa Josemu vysmievať. Prosím vás, dajte mu jeho tašku naspäť.“

„Aký máš problém?“ spýtal sa Joaquin.

„Prečo ste k Josemu takí zlí? Neurobil nič zlé,“ povedal Dave. Potom sa zhlboka nadýchol. „Ježiš nás miluje všetkých a chce, aby sme boli láskaví. Prosím vás, prestaňte sa Josemu vysmievať. Šikana je zlá. Ak sa tým neprestanete, pôjdem zavolať pani učiteľku Fridu.“

Antonio sklonil zrak na svoje topánky. Dal Josemu jeho tašku naspäť. „Prepáč,“ zamrmľal. On aj Joaquin išli späť na svoje miesta.

„Vďaka,“ povedal Jose.

Dave potľapkával Joseho po pleci. „Teraz sme kamaráti.“

Jose sa usmial.

Doma Dave povedal svojej rodine, čo sa stalo.

„Nebolo to ľahké, ale urobil si správnu vec,“ povedal otec.

„Som na teba hrdá, že si bol láskavý,“ povedala mama.

Keď mu nasledujúci deň mama pomáhala zbaliť obed, Dave sa spýtal: „Môžeme urobiť dva sendviče, prosím?“

„Prečo? Si tak veľmi hladný?“ spýtala sa mama.

Dave sa zasmial. „Nie, ale včera som si všimol, že Jose nemal žiadne jedlo. Chcem sa podeliť o svoje.“

„To je skvelý nápad!“ Mama vybrala viac chleba a Dave urobil ďalší sendvič.

Počas obeda sedeli Dave a Jose spolu a jedli sendviče. Vyžadovalo si odvahu zastaviť tie druhé deti, aby nešikanovali Joseho. Ale Dave mal svojho nového kamaráta veľmi rád a vedel, že Nebeský Otec je šťastný, že sa rozhodol byť láskavý. ●